

Sygn. akt II Cz 848/13

POSTANOWIENIE

Dnia 27 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy Wydział II Cywilny- Odwoławczy

w składzie następującym :

Przewodniczący : SSO Piotr Starosta (spr.)

Sędziowie : SO Irena Dobosiewicz

: SO Wojciech Borodziuk

po rozpoznaniu w dniu 27 stycznia 2014 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy egzekucyjnej

przeciwko dłużnikowi : W. N.

ze skargi Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym (...) w P. R. J. – nie wydania postanowienia o kosztach egzekucji na podstawie art. 770 kpc uwzględniającego wszystkie wydatki skarżącego w sprawie Km 722/12

skutek zażalenia skarżącego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Świeciu

z dnia 27 czerwca 2013 r. sygn. akt I Co 879/13

p o s t a n a w i a :

uchylić zaskarżone postanowienie.

Na oryginale właściwe podpisy

II Cz 848/13

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. złożył skargę na brak wydania przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w P.– (...) K. C., prowadzącego egzekucję wobec W. N. w sprawie KM 2626/10, postanowienia o kosztach egzekucji, które uwzględniałoby także zwrot wydatków poniesionych przez skarżącego w związku z udzieleniem informacji na wniosek Komornika.

Postanowieniem z dnia 27 czerwca 2013 r. w sprawie I Co 879/13 Sąd Rejonowy w Świeciu odrzucił skargę.

W uzasadnieniu stwierdził, że skoro ZUS wykonał jedynie czynności zlecone przez Komornika Sądowego, a polegające na przekazaniu informacji, których był dysponentem, za co wystawił stosowny rachunek, to adresatem jego roszczeń może być jedynie Komornik, który zlecił skarżącemu wykonanie czynności. Dla uprawnień skarżącego obojętne jest przy tym, czy Komornik uwzględni wszystkie koszty w swoich orzeczeniach, czy też nie, bo to nie on jest adresatem tych orzeczeń. Innymi słowy – zdaniem Sądu Rejonowego – jakiegokolwiek byłyby orzeczenia Komornika Sądowego

w przedmiocie ustalenia kosztów postępowania egzekucyjnego, to i tak nie byłoby w stanie zagrozić interesom skarżącego. Tym samym skarżący był jest uprawniony do wniesienia skargi.

W zażaleniu na postanowienie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. domagał się jego uchylenia i przekazania sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania oraz rozstrzygnięcia o kosztach postępowania zażaleniowego.

W uzasadnieniu skarżący wskazywał, że obowiązek uiszczenia opłaty za udzielenie przez niego informacji powstał w toku postępowania egzekucyjnego co sprawia, że koszty obejmujące te opłaty należy uznać za składnik kosztów postępowania egzekucyjnego, które ostatecznie ustala Komornik w odrębnym postanowieniu (art. 770 k.p.c.). Takie postanowienia podlegają zaskarżeniu w drodze skargi złożonej w trybie art. 767 § 1 k.p.c. Dotyczy to także sytuacji, gdy Komornik zaniecha dokonania czynności. Zdaniem skarżącego Komornik powinien był uiszczyć mu należną opłatę za udzielenie informacji, zgodnie z rachunkiem, a następnie rozliczyć ten koszt w postanowieniu kończącym sprawę. Jeżeli kwestionowałby zasadność uiszczenia takiej opłaty na rzecz skarżącego, to powinien był dać temu wyraz w osobnym postanowieniu, które podlega doręczeniu stronom postępowania egzekucyjnego i ZUS. W ten sposób otwiera się ZUS możliwość kwestionowania wysokości opłaty należnej za udzielenie informacji w drodze wniesienia skargi na czynność Komornika.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

zażalenie skarżącego jest zasadne.

Na wstępie zauważyć należy, że odrzucając skargę Sąd Rejonowy nie rozpoznał jej merytorycznie. Do akt sprawy nie dołączono akt właściwego postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika, którego zaniechanie było przedmiotem skargi.

Kwestia braku interesu prawnego - co było w ocenie Sądu pierwszej instancji przesłanką odrzucenia skargi - należy do przesłanek merytorycznych rozstrzygnięcia. Zgodnie bowiem z art. 767³ k.p.c., sąd odrzuca skargę wniesioną po upływie przepisane terminu, nieopłaconą lub z innych przyczyn niedopuszczalną. Ponadto zauważyć należy, że stosownie do art. 767 § 2 k.p.c., skargę na czynności komornika może złożyć strona lub inna osoba, której prawa zostały przez czynność lub zaniechanie komornika naruszone bądź zagrożone. Krąg osób uprawnionych do złożenia skargi jest więc bardzo szeroki.

Nie sposób zatem podzielić stanowiska Sądu Rejonowego, że skarżący nie miał interesu prawnego w zaskarżeniu zaniechania Komornika. Koszt uzyskania informacji niezbędnych do prowadzenia egzekucji w myśl art. 39 ust. 2 pkt 7 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (t.j. Dz. U. z 2011 r., Nr 231, poz. 1376 ze zm.) jest wydatkiem poniesionym przez Komornika. Wydatki te z kolei składają się na koszty egzekucyjne, które powinny być ustalone i ściągnięte w postępowaniu egzekucyjnym, w którym powstały.

Z powyższego należy wyprowadzić wniosek, że kwestia opłaty należnej skarżącemu za udzielenie Komornikowi określonych informacji powinna podlegać rozpoznaniu w toku postępowania egzekucyjnego, w którym podstawowym środkiem zaskarżenia jest skarga na czynności Komornika. Jeśli zatem Komornik nie uiszcza należności z tytułu udzielonych mu informacji niezbędnych do prowadzenia egzekucji i nie wydaje w tym zakresie osobnego postanowienia lub też nie uwzględnia w postanowieniu tych kosztów, to nie ma przeszkód, aby podmiot, który powinien otrzymać należność, zaskarżył zaniechanie lub czynność Komornika skargą z art. 767 k.p.c., gdyż w tym zakresie staje się on uprawniony do jej wniesienia.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. uchylił zaskarżone postanowienie wobec konieczności merytorycznego rozpoznania skargi przez Sąd pierwszej instancji.